

*Ционачелства-та на Църква отъ Апостолски-тъ
времена и въ подирни-тъ вѣковы.*

Ционачелничество-то на Христова та Църква въ време-то на Апостоли-тъ можемъ най-добрѣ да го пригледамы отъ Апостолски-тъ Дѣянія. Іерусалимска та Църква была въ онуй време образецъ на други-тъ. Въ нея любовь-та, милосърдіе-то благоговѣніе-то и Божій-атъ страхъ сж были единички украсенія на Христіаны-гѣ, кога то се събирали на молитва. Апостоли-тъ, кжто основавали Църквы-тъ оставяли имъ и по тѣхны си на сѣка пастыри и служители, както: Епископы Свещенници, Діаконы и Діаконицы, отъ кои-то пѣрвы-тъ были върховни представители и пазители на своя-та Църква и испълнители, или съвршителі на Христовы-тъ таинства, кои-то имали подѣ ржка-та си и други помощници и съслужатели, кои-то отъ тѣхъ се пѣсвещавали и зависели — Пресвяторы и Діаконы, т. е. служители на таинства та; втори-тъ получавали гости-тъ или приходановцы-тъ наедно съ пѣрвы-тъ и съвршавали Църковны-тъ таинства, а трети-тъ имъ помагали, когато служали, имали нагледванье то за бѣдны-тъ и пощщавали болны-тъ и запренны-гѣ въ тъмница. Пжкъ Діаконицы-тъ се употребявали, кога то щѣли да крышавать жены, за да ходять при болны-тъ. и да служатъ на плѣненны-тъ. Въ Апостолски-тъ времена были се направили частни училища, не туку за дѣца, амы и за тѣзи, кои-то ищели да се посвятятъ за духовенъ чинъ, какъ-то: въ *Ефесѣ* отъ *Іоанна*, въ *Александрія* — отъ *Марка*, въ *Смирна* — отъ *Поликарпа*. Повыканны-тъ за духовны дѣлжности, или потребности духовны-Учители не ищѣли да си присвоявжтъ никаквж власть, нъ се мжчали само да подавать примѣръ на други-тъ въ твърда та вѣра и добродѣтелно-то житіе. Единъ приходъ ни зависель отъ други, и тѣ сички-тъ были единомудшни и съгласни за исповѣданіе-то на Христіанска-та вѣра. Църквы-тъ не се превъзнасели една предъ друга нити съ едно наминуванье, а